

Poranek

On tworzy Plejady i Oriona, mrok przemienia w poranek, a po dniu zsyła ciemną noc; wzywa wody morskie i rozlewa je po powierzchni ziemi – Pan imię jego – Amos 5:8.

Poranek kojarzy nam się raczej pozytywnie – jest częścią dnia, podczas której wstaje słońce, dzwoni budzik, wołając nas do codziennych obowiązków. Pan Bóg tak uwarunkował czynniki przyrodnicze przy stworzeniu świata, aby człowiek mógł usystematyzować codzienne czynności. Gdy wstaje słońce, naturalnie czujemy, że powinniśmy się obudzić, a o zmroku zasnąć. W Biblii dzień często traktujemy symbolicznie – *Niech to jedno, umiłowani, nie uchodzi uwagi waszej, że u Pana jeden dzień jest jak tysiąc lat, a tysiąc lat jak jeden dzień* – 2 Piotra 3:8; *...I przez czterdzieści dni będziesz nosił winę domu judzkiego; wyznaczam ci po jednym dniu za każdy rok* – Ezech. 4:6. Dlatego też uważam, że poranek możemy traktować nie tylko jako początek dnia, ale także jako symbol wieku czy epoki.

I nastał wieczór i nastał poranek

Na pierwszych kartach Pisma Świętego został opisany proces stwarzania świata i człowieka, podzielony na siedem dni. W każdym dniu zostało dokonane pewne dzieło, które następnie zostało ocenione przez Pana Boga – *I widział Bóg że to było dobre*, po czym *nastał wieczór i nastał poranek*. Ciekawym faktem, z punktu widzenia kolejności stwarzania świata, jest stosowanie określeń pór dnia jeszcze przed stworzeniem Słońca. Dlatego też można wnioskować, że akt stworzenia nie odbywał się w okresach dwudziestoczęterogodzinnych, lecz dużo dłuższych.

Poranek wieku Ewangelii i Tysiąclecia

Prawdziwa światłość, która oświeca każdego człowieka, przyszła na świat. [...] A Słowo ciałem się stało i zamieszkało wśród nas, i ujrzeliśmy chwałę jego, chwałę jaką ma jedyny Syn od Ojca, pełnię łaski i prawdy – Jan 1:9,14. Ewangelista Jan określa przyjście Pana Jezusa na Ziemię jako wielką światłość daną z nieba, która oświeca każdego człowieka. Czas obecności Pana Jezusa na Ziemi – poranek wieku Ewangelii – był przełomowym momentem w historii całego świata. Dzieło,

którego dokonał, dało każdemu człowiekowi szansę na pojednanie z Panem Bogiem. Powołani podczas Wiek Ewangelii jeszcze bardziej doceniają największą ofiarę i na podobieństwo swojego Mistrza ofiarują swoje życie, aby wraz z nastaniem poranka Wiek Tysiąclecia okazać się zwycięzcami i królować jako kompletny Chrystus.

Światłość dla pogan

Tak samo, jak przyjście Pana Jezusa było na początku światłością dla Żydów, jak powiedział Pan Jezus: *Jestem posłany tylko do owiec zaginionych z domu Izraela* – Mat.15:24, tak po pewnym czasie od śmierci Jezusa, łaska powołania została skierowana również do pogan, zaczynając od setnika Korneliusza, do którego Pan Bóg posłał apostoła Piotra. Dzieło niesienia dobrej nowiny do pogan zostało powierzone Pawłowi, jak czytamy w Dzieje Ap. 13:46 – *Wtedy Paweł i Barnaba odpowiedzieli odważnie i rzekli: Wam to najpierw miało być opowiadane Słowo Boże, skoro jednak je odrzucacie i uważacie się za niegodnych życia wiecznego, przeto zwracamy się do pogan*. Od tej pory światłość Ewangelii zaczęła się rozprzestrzeniać na całym świecie.

Słowo Boże światłością w naszym życiu

W chrześcijańskim życiu powinniśmy traktować Słowo Boże jako wskazówki dotyczące postępowania w wierze i kroczenia „wąską ścieżką”. Możemy poznawać dzięki niemu prawo Boże, tak jak to zapisał Psalmista Dawid – *Z przykazań twoich nabrałem rozumu. Dlatego nienawidzę wszelkiej ścieżki kłamliwej. Słowo twoje jest pochodnią nogom moim i światłością ścieżkom moim* – Psalm 119:105.

Psalmista Dawid w Psalmie 90 zwraca się do Pana Boga z prośbą: *Naucz nas liczyć dni nasze, abyśmy posiadli mądre serce!* Również my powinniśmy starać się tak podzielić swój dzień, aby pomimo nawału obowiązków znaleźć czas, który poświęcimy na swój rozwój duchowy. Ważnym aspektem jest również rozpoznanie czasów, w których żyjemy, aby nie być zaskoczonym przyjściem Oblubieńca jak nierozsądne panny, lecz czuwać i dbać, aby w naszych lampach nigdy nie zabrakło oleju.

Hojnca Daniel